

## סיפור מגילת אסתר

**כל סיפור הנס של מגילת אסתר נמשך משך 9 שנים**, התחיל בשנת שלוש למלך אחשורוש שאז הרגו את ושתי, ובשנת שבע למלכותו לקח את אסתר לאשה, ובשנה הי"ב למלכותו הייתה גזירת המן. ובשעה שהרגו את ושתי, אף אחד מבני ישראל לא קשר זאת למען הצלת בני ישראל, ורק אח"כ שלקח את אסתר, התחילו קצת להבין את הקשר, ורק אחרי 9 שנים שהיתה גזירת המן, וע"י אסתר הגזירה נתבטלה, אז הבינו למפרע, שלכל הדברים היה קשר אחד, למען יינצלו מגזירת להשמיד ולהרוג. ואכן כן יהיה לעתיד לבוא כאשר הקב"ה יתגלה אלינו ברוב רחמיו וחסדיו, אז נבין כולנו, שכל המאורעות שהיו בכל השנים הללו מכוונים היו בקשר אחד לגאולה העתידה במהרה בימינו אמן.

## ברוך מרדכי – ארוך המן

**הגר"א מוילנא זי"ע הסביר את מה שאמרו חז"ל (מגילה ז:): "מיחיב איניש לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארוך המן לברוך מרדכי". דהרי עיניהם של עניים נשואות ליום פורים על שום מצוות מתנות לאביונים שמצווים ישראל ביום זה.**

**ובהגיע היום, כאשר ידם של ישראל פתוחה לרווחה, מברכים העניים ואומרים "ברוך מרדכי", שבזכותו זכינו ליום מבורך זה. לעומתם, העשירים נמצאים מן העבר השני של המתרס, כל ימות השנה ידם קפוצה והם רואים בעניים מטרד. רק פעם אחת בשנה, ביום פורים, הם פותחים את דלתות ביתם ואת ידם ומפזרים ממונם לעניים.**

**ואולם אז כל אימת שנאלצים להיפרד ממונם הם מקללים ואומרים ארוך המן", שבגללו נקבע יום זה לדורות ונקנה בו מצוות מתנות לאביונים.**

**על כך אמרו חז"ל, שחייב אדם לשתות ולשמוח ביום פורים עד שלא ידע אם הוא עשיר האומר "ארוך המן" או עני האומר "ברוך מרדכי"... וכבר ידועה האימרה על הנאמר בסוף המגילה (י.ג) "כי מרדכי היהודי משנה למלך אחשורוש וגדול ליהודים, ורצוי לרוב אחיו דורש טוב לעמו ודובר שלום לכל זרעו"**

**ועל כך אומר רש"י - "רצוי לרוב אחד ולא לכל אחיו", הייתכן? מפני מה באמת היה מרדכי, גואלו ומצילו של העם היהודי, "רצוי לרוב אחיו" בלבד ולא "לכל אחיו"?**

**אלא אומרים בדרך צחות: כי הוא היה "דורש טוב לעמו" – כי בטוב לבו תיקן שיהיו נותנים בפורים מתנות לאביונים, לכן היה "רצוי לרוב אחיו" אבל לא היה "רצוי לכל אחיו" – הגבירים לא היו מרוצים מזה...**

ויהי אומן את הדסה. אמן מלשון אמונה, שמרדכי הצדיק הרגיל את אסתר תמיד, לאמונה שכל הקורות אתה הכל הוא בהשגחה פרטית.

ויאמר ממוכן. הגמרא במגילה אומרת, שממוכן זה המן, שמוכן לפורענות, ומפרש רש"י, שלכן נקרא שמו ממוכן, שהוא עצמו הכין את עצמו לפורענות, שע"י שהרגו את ושתי בעצתו, נתלה אח"כ על העץ. עוד אמרו בגמרא, מכאן שהדיוט קופץ בראש, ומפרש הגר"א, מהיכן רואים שקפץ בראש, בזה שכתוב, ויאמר ממוכן "לפני" המלך והשרים, שהוא קפץ לפני כולם. ויש מפרשים ממוכן מלשון מום, שהיה לו המום לקפוץ תמיד בראש.

הפיל פור הוא הגורל. וקשה למה כפל הלשון "פור" ו"גורל", הא שניהם מלשון גורל, והתירוץ, ש"פור" הוא לשון של גורל לא טוב שהוא מלשון התפוררות, ו"גורל" הוא גורל טוב כמו שכתוב בתורה **אך בגורל יחלק את הארץ**. וזהו הכוונה, הפיל פור, שליהודים היה הגורל רע, אבל הוא הגורל לפני המן, להמן זה היה גורל טוב.

אם על המלך טוב יכתב לאבדם. בילקוט שמעוני אסתר (רמז תתרנ"ז) כתוב שמשה רבינו אמר לאליהו שאם נחתמה הגזירה בטיט ולא בדם אפשר לבטל הגזירה, הלך אליהו למרדכי וגילה לו שאפשר לבטל את גזירת המן משום שהוא יודע שהיא לא חתומה בדם אלא בטיט. פעם בא זקן אחד שהתחזה כעני לפני הגר"ח מואלאזין זצ"ל בעת שחילק מתנות לאביונים ושאל את הגר"ח, היכן זה מרומז במגילה, ולא ידע הגר"ח היכן, והראה לו העני רמז שכתוב "לאבדם" שזה אותיות "לא-בדם", ובחג הפסח שלאחריו ביקר הגר"ח את רבו הגר"א זצ"ל, וסיפר לו את המעשה, גילה לו הגר"א שהעני הזה היה אליהו הנביא.

**הכסף נתון לך.** "הכסף" בגימטריא 165, "העץ" גם בגימטריא 165, אחשורוש רמז להמן ש"הכסף" נתון לך, שבסוף הוא "יתלה על העץ" (תוספות).

יש שואלים למה נקרא שמו פורים, הרי היה צריך לקרוא יום זה יום ההצלה, והתירוץ כשאמר אחשורוש להמן והעם לעשות בו כטוב בעיניך היה צריך מיד להילחם ולהרוג את ישראל, אלא עלה בדעתו שיותר טוב לעשות הגרלה ולא להתחיל מיד, ולכן היה עוד זמן להתפלל ובתוך 4 ימים מהגזירה כבר תלו את המן על העץ, שהגזירה הייתה ביום י"ג ניסן ותלו אותו ביום ט"ז ניסן, ומזה אנו רואים מה כוחה של תפילה.

באגרות של המן כתוב הרצים יצאו דחופים אבל באגרות של מרדכי כתוב הרצים יצאו מבוהלים ודחופים, וברש"י מפרש למה מבוהלים, כדי להשיג עוד את הרצים הראשונים שהביאו את האגרות להשמיד ולהרוג. עוד פירוש, שכדי להרוג את ישראל, לא היה זה יוצא מגדר הרגיל, אבל שהיהודים יהרגו את הגויים, זה דבר שאינו רגיל כלל, לכן הם היו מבוהלים כל כך.

וצומו עלי ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים. וקשה מהו כפל הלשון, כיון שאמרה צומו עלי, פשוט הוא שלא אוכלים ולא שותים. והתירוץ הוא, כי אלו השלשת ימים היו י"ד ט"ו ט"ז בניסן. אם כן יוצא שצמו ביום הראשון של פסח, שיש חיוב מן התורה לאכול מצה ולשתות ד' כוסות. וזה מה שאמרה להם אסתר, וצומו עלי אע"פ שיוצא בהם יו"ט של פסח, בכל זאת אל תאכלו מצה. ואל תשתו ד' כוסות. ואסתר נתכוונה בזה שלא יקיימו את המצוות של חג הפסח, שע"י זה יתעורר רחמים בשמים, שבגלל צרתם של בני"א אינם יכולים לקיים המצוות, ויורגש החסרון של האורות הגדולים הבאים ע"י קיום המצוה, וע"י כך תתבטל הגזירה.

גם אני ונערותי אצום כן ובכן אבוא אל המלך. הצם ג' ימים רצופים, גורם שיצא ריח רע מפיו, ג' ימים מעת לעת זה 72 שעות, ולכן אמרה אסתר אצום כן, "כן" בגימטריא 70, שהיא תצום קצת פחות, שלא ירגישו ריח רע מפיה, שאם היא תצום כמניין ו"בכ"ן" שהיא 72 אז אבוא אל המלך שלא כדת שירגישו את הריח הרע, וכן

נמי רמזה וצומו "עלי" עלי ר"ת **ע' לי** שהיא תצום רק ע' שעות, ולא 72.

גם אני ונערותי אצום כן. יש מפרשים אני ונערותי אצום גם אם נאכל, פירוש אפשר להעלות את האוכל בדרגה כמו הצום כשאוכלים בקדושה ובטהרה.

ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות. מפרש רש"י בגמרא מגילה, דהיינו יום השלישי לאגרת המן, שהוא ט"ו בניסן, ולא יום השלישי של ג' ימי הצום, שהוא ט"ז בניסן. ולמה הלכה דוקא ביום השלישי, כתבו התוספות, בזכות תורה נביאים וכתובים, או בזכות כהנים ליום ישראלים, או בזכות מתן תורה שניתנה ביום השלישי.

כי נפול תפול לפניו. וקשה הרי ביקש מאוהביו וחכמיו שישיאו לו עצה טובה, ובמקום זה אמרו לו שעוד יפול יותר, רק הביאור הוא שהם אמרו לו עצה, שאם ימשיך להילחם במרדכי, לא יוכל לעשות לו כלום, ורק יפסיד מזה, ורק עצה אחת יש להינצל ממנו, כי אם מרדכי מזרע היהודים, נפול תיפול לפניו, שכדאי לך שתיפול לפני רגליו ולבקש ממנו שימחל לך, וכיון שהוא מזרע היהודים, בוודאי מיד ימחל לך.

ואתם כתבו על היהודים כטוב בעיניכם... כי כתב אשר נכתב בשם המלך... אין להשיב. וברש"י פירש, שאי אפשר לעשות כתב המלך כמזוייף, והאלשיך הק' מפרש הפסוק הזה, שאחשורוש אמר שאפשר לשנות את משמעות האגרות של המן, שנכתב בהם להשמיד ולהרוג את כל היהודים, ולפרש זאת כך, להשמיד ולהרוג את "כל", דהיינו את הגויים, ומי יהרוג אותם "היהודים" וזה שאמר ואתם כתבו על "היהודים" כטוב בעיניכם, דהיינו שיכולים לקחת את התיבה היהודים, ולפרשה כמו שאתם רוצים, שהיהודים יהרגו את הגויים.

באגרות של המן כתוב ונחתם ונשלח, אבל באגרות של מרדכי כתוב ויכתב, ויחתם וישלח. והטעם מפני שהאגרות של המן נכתבו ע"י אחרים ושלוחים, לכן כתוב בנו"ן שהיא לשון רבים, שהמן הרשע השתמש בכל דבר ע"י אחרים, ולא עשה בעצמו כלום, אבל באגרות של מרדכי, שהיתה מצוה של פקוח נפש, עשה הכל בעצמו, לכן כתוב ביו"ד לשון יחיד, כי מצוה בו יותר מבשלוחו.

ליהודים היתה אורה ושמחה וששן ויקר. בגמרא מגילה, אורה זו תורה, שמחה זה יום טוב, ששון זו מילה, ויקר זה תפילין. והשאלה היא, למה כתוב רק ברמז, הרי היה יכול לכתוב תורה ויום טוב ומילה ותפילין. אלא שישראל עלו אז למדריגה גדולה כל כך, שהרגישו שהתורה היא האור שלהם, ושיום טוב זה השמחה שלהם, וכן שהמילה זה הששון שלהם, ושהתפילין זה הדבר היקר שלהם (שפת אמת).

**ובבזה לא שלחו את ידם.** לכאורה קשה, למה באמת לא שלחו את ידם בביזה, והרי באגרת שנחתמה בטבעת המלך, היה כתוב ושללם לבוז. ורש"י מפרש, שלא יתן אחשורוש עין צרה בממון. ויש מפרשים, שרצו לתקן מה שלקחו שלל במלחמת עמלק בזמן של שאול, כמו שנאמר שם "**ותעט אל השלל**", לכן תיקנו זאת במלחמת המן שהוא מזרעו של עמלק, ולא לקחו כלום.

במגילה כתוב "משפחה ומשפחה", אומר רש"י מתאספים משפחות ביחד ועושים סעודות. באותיות של פורים מרומזים כל החגים של כל השנה.

בפרק י' כתוב 'אחשרש' חסר ו', מפני שהאות ו' הוא ו' המחבר, וכל הסיפור של המגילה היה צירוף של תשע שנים, וגוי לא מבין שיש בכל השנים קשר אחד כדי לחברו. כל שאיפתו הוא רק לאסוף מס.

וישם המלך אחשורוש מס על הארץ וא"י הים. חז"ל אומרים, שאחשורוש מלך על מאה ועשרים ושבע מדינות, מאה על היבשה, וכ"ז על הים, וזה מרומז בפסוק כאן, וישם המלך אחשורוש "מס" על הארץ, מס בגימטריא 100, וזה היה על הארץ, "ואי"י" הים ועל הים היה, "ואי"י" בגימטריא 27 (הגר"א).

**ויש שואלים למה הביאו זאת במגילה שאחשורוש לקח מס,** וכי מה בא זאת לומר לנו. עוד מדייקים המפרשים, מה שכתוב אח"כ, כי מרדכי היהודי וגו', שהיה צריך לומר מרדכי היהודי, "כי" מיותר הוא. והתירוץ הוא, שבא ללמדנו ההבדל שיש בין גוי ליהודי, שהגוי כשהוא עולה לגדולה, כל מה שחושב הוא איך למלאות את אוצרותיו עם עוד כסף וזהב, ולכן מטיל על העם מסים וכדומה, אבל מרדכי היהודי, כשעלה לגדולה ונעשה משנה למלך, מיד חשב רק על מה שיכול לעזור ע"י תפקידו לבני",

זוהי שכתוב, שאחשורוש לקח מס אבל מרדכי רק דורש טוב לעמו.

עוד פירוש שגם זה שאחשורוש לקח מס היה חלק מהנס, שמכיון שישראל עלו לגדולה כ"כ, לכן סיבבו מן השמים, שישימו הרבה מסים על הגויים שיהיו טרודים בזה, ויסיחו דעתם מן היהודים לגמרי.

דרש טוב לעמו. מרדכי הצדיק לא רק שעשה טוב וחסד, אלא גם חיפש כל הזמן אחר אנשים שאפשר לעשות להם טוב, וזה הפירוש דורש טוב לעמו (אבן עזרא).

**ימי הפורים ר"ת פ'סח, ו'סוכות, ר'אש השנה, י'ום הכיפורים, מ'תן תורה.** וכולם יש להם קשר עם פורים, כמו שבפורים נגאלו מצרה לרווחה, כן בפסח נגאלו משעבוד לגאולה. כמו שבפורים היה לנו רווח והצלה, כן בסוכות שמרמז על ענני הכבוד שהצילנו מכל השונאים. כמו שבפורים נידונו בני ישראל לחיים ולא למוות, כן בראש השנה כל בני מרון עוברים לפניו לדין לחיים ולא למוות. כמו שבפורים נתכפר להם אותו העוון שנהנו מסעודתו של אותו רשע, כן ביום הכיפורים הקב"ה מוחל ומכפר לנו על כל העוונות. וכמו שבפורים קיבלו ישראל את התורה, כמו שכתוב קיימו מה שקבלו כבר ביום קבלת התורה, כן בחג השבועות קיבלו את התורה.

**שתי פעמים כתוב במגילה פורים מלא עם וי"ו, ושלוש פעמים פורים בלי וי"ו,** יש בזה רמז יפה, שאם חל פורים רק בשני ימים י"ד וט"ו כמו בכל שנה, אז יש בכל פורים ו' מצוות שיש לקיים באותו היום, קריאת המגילה, קריאת התורה של ויבא עמלק, אמירת על הניסים, סעודת פורים, מתנות לאביונים, ומשלוח מנות, אבל אם יש פורים המשולש, אז זה פורים חסר, שאין ביום הפורים אלו ו' המצוות, שאז זה מתחלק, שביום הראשון, דהיינו בערב שבת רק מגילה ומתנות לאביונים, וביום השני דהיינו בשבת, יש ויבוא עמלק ואמירת על הניסים, ובשלישי שזה יום ראשון, משלוח מנות וסעודת פורים.

ה' פעמים נזכר במגילה התיבה **פורים**, שתי פעמים מלא עם וי"ו, ושלוש פעמים **פורים** בלי וי"ו, רמז למה שכתוב במשנה **מגילה נקראת בי"א י"ב י"ג י"ד ט"ו,** ששנים מאלו הימים הם לכתחילה, וזה י"ד וט"ו, ושלוש פעמים הם רק בדיעבד,

לבני הכפרים שמקדימין ליום הכניסה.

**פעם אחת בא אחד לפני הרבי מסאטמר זצ"ל כשהוא מחופש לקוף,** והביא משלוח מנות, ורצו לדוחפו משם, והרבי מנע מהם, באומרו שעל ידו נזכר בהלכה שאיתא בחתם סופר, שאם אחד שלח משלוח מנות ע"י קוף יצא, שבמשלוח מנות אין דיני שליחות, שכתוב משלוח, ולא תשלח.

**טעם שמרדכי תיקן מתנות לאביונים בפורים** כתוב בקיצור האלשיך אסתר (ט' כ"ב) בשם הרלב"ג דנמצא במדרש דע"י תפילת משה בשמים וע"י תפילת מרדכי בעולם הזה שניהם יחד פעלו את הישועה, וזו היתה עצת משה רבינו ע"ה לאליהו כשבא להודיעו על גזירת המן, ולכך תיקן מרדכי שיתנו צדקה ומתנות לאביונים לנשמת משה רבינו ע"ה

חמש השכמות: 1) פורים. 2) תשעה באב. 3) ראש השנה. 4) יום כיפור. 5) הושענא רבא (שערי תשובה סימן תרס"ד).

הטעם שיש ליתן 2 מנות במשלוח מנות, מפני שאחשורוש נתן למרדכי את הטבעת, ולאסתר נתן את בית המן, וזכר לזה נותנים שתי מנות.

רמזים לפורים, "**מחה אמחה**" (107) בגימטריא "**זה המן**" (107) (בעל הטורים).

**והיה אם 'בן' הכת הרשע,** סופי תיבות המן, רמז שיש להכות כשמזכירים המן.

**למה מכין בהמן,** שע"י זה יתעורר פחד לכל הגויים שתהיה להם מפלה כמו המן. **ה'צילני נ'א מ'יד ר"ת המן.**

**כתוב במדרש שמרדכי פגע בשלשה תינוקות שיצאו מבית התלמוד,** אמר מרדכי אל התינוק הראשון, פסוק לי פסוקך, אמר לו, **אל תירא מפחד פתאום ומשואת רשעים כי תבא.** והשני אמר **עוצו עצה ותופר דברו דבר ולא יקום וגו'** והשלישי אמר **ועד זקנה אני הוא וגו'.** ומסביר הגר"א למה אמרו דווקא פסוקים האלו, כי מצאנו שעמלק בא על ישראל 3 פעמים, בפעם הראשונה בפרשת בשלח **ויבא עמלק** (שבא בפתאום) ע"ז אמר לו התינוק **אל תירא מפחד פתאום,** ובפעם השניה

בפרשת חוקת כשמת אהרן בא עם עצות לרמות את ישראל בלבוש עמלק ולשון כנען ע"ז אמר התינוק **עצו עצה ותופר**, ובפעם השלישית זה המן שהוא מזרע עמלק שאמר לאחשורוש שהקב"ה כביכול זקן ע"ז אמר התינוק **ועד זקנה אני הוא**.

**יש לדקדק לומר מרדכי הד' בחטף קמץ**. [המנחת שי פוסק שחוץ מד' פעמים בתורה, תמיד אנו קוראים חטף קמץ כשוא].

**כתוב למה זכתה אסתר למלוך על 127 מדינות בגלל שרה אמנו שהיתה צדקת וחיה 127 שנים**. שואלים איזה זכות זאת, הרי יש לה בעל גוי. ומפרשים שמיד אחרי נס פורים כבר מת אחשורוש, ועד שגדל דריוש שהיה הבן של אסתר ומלך על המדינות עוד לקח הרבה זמן ובינתיים היא היתה מלכה לבד.

**יעש אברהם משתה גדול ביום הגמל, הגמל** אותיות **מגילה** לרמז שצריכים לעשות סעודה ביום הפורים.

בשנת שלש למלכות אחשורוש עשה המשתה ואז הרג את ושתי, ובשנת שבע למלכותו לקח את אסתר, ובשנת שתים עשרה ביום י"ג ניסן היתה גזירת המן, ובו ביום שלחו המכתבים להרוג וכו' (לבעוד י"א חדשים בי"ג אדר), ובאותו יום י"ג ניסן אמר אליהו למרדכי מהגזירה, ובאותו יום היתה השליחות מאסתר למרדכי, ובאותו יום גזר מרדכי תענית שממחרת בי"ד ניסן יצומו שלשה ימים לילה ויום, וביום השלישי לגזירה ט"ו ניסן נכנסה אסתר לחצר הפנימית וביקשה על הסעודה של היום ושל מחר, ובלילה הזה אור ליום ט"ז ניסן נדדה שנת המלך, ובבוקר של יום ט"ז ניסן הולך המן את מרדכי ברחובה של עיר, וביום הזה תלו את המן, נמצא שאחרי 4 ימים מגזירת המן היה המן כבר תלוי, ואחרי 70 יום של הגזירה שלח מרדכי אגרות שניות והוא בכ"ג סיון ואז יצא מלפני המלך בלבוש מלכות.

**להעביר גילולים מן הארץ** ר"ת מגילה, בזכות המגילה יתבער הרע מהעולם.

**חייב איניש לבסומי בפוריא**. 'לבסומי' ר"ת **ס**מר **מ**פחדוך **ב**שרי **ו**משפטיך **י**ראתי, צריך לשמוח עם יראת שמים, **וגילו ברעדה**.



**מובא בירושלמי**, שמהאגרות של המן, ועד שנשלחו אגרות מרדכי היו 70 יום, וזה היה שכר לגויים, על שנתאבלו באבלו של יעקב במצרים **70** יום, לכן זכו ל- **70** יום של קורת רוח.

### **פּוּרִים כנגד המועדים**

**חמש** פעמים כתובה המילה **פּוּרִים** במגילה כנגד חמשה חגים ומועדים של ישראל, ואלו הם: **פסח**, **וסוכות**, **ראש השנה**, **יום הכיפורים**, **מתן תורה**. והוא ברמז הכתוב: "לְקַיֵּם אֶת יְמֵי הַפְּרִים הָאֵלֶּה בְּזִמְנֵיהֶם" (אסתר ט לא), תיבת **הפּוּרִים** ר"ת **פסח**, **וסוכות**, **ראש השנה**, **יום הכיפורים**, **מתן תורה**.

וכולם יש להם קשר עם **פורים**, כמו שבפורים נגאלו מצרה לרווחה, כן בפסח נגאלו משעבוד לגאולה. כמו שבפורים היה לנו רווח והצלה, כן בסוכות שמרמז על ענני הכבוד שהצילנו מכל השונאים. כמו שבפורים נידונו בני ישראל לחיים ולא למוות, כן בראש השנה כל בני מרון עוברים לפניו לדין לחיים ולא למוות. כמו שבפורים נתכפר להם אותו העוון שנהנו מסעודתו של אותו רשע, כן ביום הכיפורים הקב"ה מוחל ומכפר לנו על כל העוונות. וכמו שבפורים קיבלו ישראל את התורה, כמו שכתוב קיימו מה שקבלו כבר ביום קבלת התורה, כן בחג השבועות קיבלו את התורה.

וברמז הנה אם תעיין במגילה תמצא **חמש** פעמים כתובה המילה פורים **שתי** פעמים כתוב **פּוּרִים** מלא עם **ו**, ו**שלוש** פעמים **פְּרִים** בלי **ו** גימט' **1668** והוא ברמז הכתוב: "וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים וְנַעֲשִׂים בְּכָל דּוֹר וְדוֹר **מְשֻׁפָּחָה וּמְשֻׁפָּחָה** **מְדִינָה וּמְדִינָה וְעִיר וְעִיר וְיָמֵי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה לֹא יַעֲבְרוּ מִתּוֹךְ הַיְּהוּדִים וְזָכָרָם לֹא יִסּוּף מִזְרָעָם**" (אסתר ט כח), המילים: **מְשֻׁפָּחָה וּמְשֻׁפָּחָה מְדִינָה וּמְדִינָה וְעִיר וְעִיר** (1668), גימט' **פּוּרִים פּוּרִים פּוּרִים פּוּרִים פּוּרִים** (1668), ובתוך המגילה כתוב: **הפּוּרִים** עם אות ה' **ארבעה** פעמים כנגד **ד** אותיות הוי"ה יתברך שבצירוף **שתי** התיבות, **הוּיָה אַדְנִי** (1668), יעלה כמניין **הוּיָה** (26) פעמים **אַדְנִי** (1690), וזהו בבחינת קבלת התורה מחדש בסוד הכתוב: "קיימו וקבלו עליהם", שהגיעו לאחדות גמורה כמו במעמד הר סיני והוא ברמז הכתוב: "וַיַּעֲבֹדוּ כָּל הָעָם יְחָדָו וַיֹּאמְרוּ כָּל אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה" (שמות יט ח) ר"ת **אַדְנִי**, והוא בסוד הגאולה לעתיד לבוא, ש חמשה פעמים פורים כזה: **הפּוּרִים הפּוּרִים**

**הפּוּרִים הַפְּרִים פְּרִים** (1688) בצירוף **יד** אדר בצירוף **ח** אותיות של **הויה**  
**אדני**, הכל עולה כמניין **הויה**(26) פעמים **אדני**(1690),

והוא לרמז על הגאולה העתידה על ידי משיח בן דוד גימט' **יד**(14), וברמז :  
"**אל תגעו במְשִׁיחִי וּבְנֵבִיאִי אֶל תִּרְעוּ**"(1668) (דברי הימים א טז כב) בצירוף  
**דוד**(14) עם **ח'** אותיות **הויה אדני** יעלה כמניין כמניין **הויה**(26) פעמים  
**אדני**(1690), (פרדס אברהם הכהן)